

[Holger Larsen.]

det viser noget helt andet. Naar Brændselsloven i sidste Aar ikke er blevet fuldt ud udnyttet af Kommunerne, er det Bevis paa, at man fra Rigsdagens Side ikke skal frygte for at give Kommunerne tilstrækkelig Adgang til at benytte Penge til de gamle, for Kommunerne skal vel vide at holde i den anden Ende.

Og naar jeg saa vender mig til Bestemmelsen om § 22, saa siger Ministeren, at det, vi vil, er at ophæve denne Bestemmelse om, at de kun maa faa $\frac{2}{3}$, og give dem Adgang til at faa det fulde Beløb. Ja, saaledes er det, det erkender jeg, og det erkendte jeg ogsaa første Gang, men dog kun for de Personers Vedkommende, for hvilke Kommunalbestyrelsen synes det er nødvendigt.

Saa siger den højtærede Minister: Ja, men kan man gaa en helt anden Vej? man kunde føre dem ind under § 1. Men det er dog langt mere omstændeligt, thi for det første skal der skabes 3 Fjerdedeles Majoritet i Kommunalbestyrelsen, og for det andet skal det indsendes til Ministerens Sanktion, om man nu ogsaa maa give en gammel Mand 100 Kr. mere eller mindre. Tror man ikke, at den samme Kommunalbestyrelse, som skal vedtage disse Ting, har langt lettere ved at faa dette ind under § 6, med langt færre Omstændigheder kunde komme de enkelte til Hjælp, som de tænker paa at komme til Hjælp. Dertil kommer, at jeg har den Opfattelse af § 1, 1ste Stykke, at der efter denne Bestemmelse ikke blot skal være almindelig Fattigdom, men ganske særlige Forhold til Stede. I den Retning fik Ministeren jo Paragraffen ændret i den sidste Aldersrentelov.

Altsaa, jeg er langt fra enig med den højtærede Minister i Enkeltheder, men jeg kan jo ikke komme bort fra dette, at Ministeren i Virkeligheden er ovre paa samme Linie som jeg. Han er derovre, hvor han siger: Der er noget uheldigt i Forholdet; man kan ikke i Længden stille By og Land ulige, og By og Land er stillet ulige, naar man siger til Byerne: I kan ganske rolig under almindelig Aldersrente tage saa mange paa Sygehuset, som I vil. I kan lade dem blive paa Sygehuset, og I faar i Kraft af dette saa meget mere Statstilskud hjem, og saa siger til Landkommunerne: Det maa I ikke gøre. Det er et uholdbart For-

hold, det gaar ikke i Længden. Derfor tror jeg, at Ministeren i alt Fald med Hensyn til det første Forslag er ganske enig med mig.

Og saa gør jeg opmærksom paa, at naar vi hæver Beløbet fra de 5 pCt. til de 7 pCt., saa er det naturligvis af Hensyn til disse smaa Bykommuner, som ikke har Penge. Jeg kunde nævne for Ministeren adskillige Bykommuner, som til mig har oplyst, at de ikke er i Besiddelse af Penge. Jeg kunde nævne for ham Byer som Esbjerg og Fredericia, Nørresundby, Maribo, Bogense, Stege o. s. v., altsaa en hel Række Byer, som ikke er i Stand til i Øjeblikket at give de gamle en Brændselshjælp; som er tilstrækkelig. Maaske er der enkelte af Byerne, som har et mindre Beløb — jeg er saaledes vidende om, at Esbjerg har en 3 000 Kr. —, men altsaa ikke tilstrækkeligt. Hvis man hæver Beløbet til de 7 pCt.; vil man ogsaa komme disse til Hjælp.

Jeg vil altsaa tro, at Afstanden mellem den højtærede Minister og mig ikke er saa forfærdelig stor. Jeg vil tro, at hvis vi nu sender denne Sag i et Udvalg; og hvis Ministeren saa ved en Henvendelse til Sogneraadforeningerne — jeg har ikke noget imod, at denne Undersøgelse sker gennem Sogneraadforeningen — beder dem om at fremskynde deres Undersøgelse, maatte denne Undersøgelse kunne foretages i Løbet af ganske kort Tid, saa at man fra dette Udvalgs Side endnu inden Jul vil kunne fremskomme med et fælles Resultat, som vil kunne samle alle Tingets Medlemmer.

Rahbek: Det er med en vis Tilfredsstillelse, jeg noterer, at man ikke i Aar synes at ville fremsætte noget særligt Brændselsforslag. Jeg tager det som et Bevis for, at det ærede Medlem Hr. Holger Larsen nu indrømmer, at Brændselshjælpen er inkluderet i selve Aldersrenten, og haaber, at vi i Fremtiden bliver fritaget for hvert Aar op mod Jul at diskutere, om vi skal betale nogle Kroner til de gamle Brændsel. Det er jeg, som sagt, glad ved, baade af Hensyn til dem, der skal administrere Loven, men ikke mindst af Hensyn til dem, der skal nyde godt af Loven. Denne aarlige Fremsettelse af Brændselsforslag fører et Usikkerhedsmoment ind i Forholdet, som de gamle ikke er tjent med.